

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Alij Ambitionis gradus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

pingendo propriam & aliorum conscientias, consumens tanquam ignis ipsas virtutes. Et hinc est, quod hic modus ambitionis sit *fidei* capitalis hostis, & religionis Christianae, magnumque impedimentum ad eam suscipiendam, & conseruandam, & consequendam perfectionem: quam illa profiteretur. Quemadmodum ipse Saluator monuit Phariseos dicens: *o quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis: & gloriam, qua solius Dei est, non quaritis.* Ita insinuans: non esse mirum, si in credendo sentiant difficultatem, & in eius doctrina amplectenda. Siquidem immergi toti erant in ambitione honoris, quam ab inuicem accipiebant. Perpendit autem S. Basiliius verbum illud valde accipitis. Si enim quod oblatam gloriam accipias tantum tibi adferet impedimentum: quanto maius adferet, si tu ipse illam ambias, & quaras.

§. II. *Alij ambitionis gradus.*

PRIMO ambitionis modo praedicto coniungi solet *aliter* non minus perniciosus: cum scilicet per mala media, conculcatis etiam diuinis legibus, huius mundi honores & dignitates procurantur. Haec media sunt innumera: quia etiam sunt innumerae artes huius vitii, ad quaerendas vias & modos, quibus voti compotes fiant, maximè impellente eos Satana ad omnia ea adhibenda. Quosdam enim instigat, vt ea officia aut dignitates per *tyrannidem* & incredibilem crudelitatem quaerant, aperto Marte aggrediendo eos, qui possunt, aut volunt ipsos impedire: quemadmodum faciunt huius mundi Tyranni; ad suum imperium dilatandum: etiam si opus sit hoc nomine parentes, filios aut fratres vita priuare; quemadmodum a *Athalia* nepotes suos priuauit, vt regnum ipsa possideret; & b *Abimelech* occidit septuaginta fratres, vt solus regnaret. Vt hinc appareat, quam iuste tentator hic cognomen retineat *mortis*. qui tot hominibus illam infert, vt voti compotes euadat. Alios instigat, vt huiusmodi dignitates praesentationibus & oblationibus procurent: inclinando ad se illorum voluntates qui possunt illos iuare. Quemadmodum *Absolon* praesentabat populum, vt contra proprium suum patrem, regnum sibi vsurparet: adhibens ad id mille artes, & amplexando illos, qui ad aulam Regis veniebant, & iis qui negotia & lites habebant, dicendo, quod vere iusta peterent: *Sed neminem esse constitutum, qui iustitiam administraret.* & quod si ipse *Rex* esset, omnibus plene iustitiam faceret: & ita sollicitabat corda virorum Israael. Cum hac praesentatione alii conueniunt munera, vt emanant ipsam dignitatem. Adeoque crescit ambitio, vt etiam velint Ecclesiae dignitates emere. Et si possent, etiam potestatem emerent facienda miracula, & dandi ipsum Spiritum sanctum, quemadmodum tentauit *Simon Magus*: cui propterea dixit S. Petrus *pecunia tua tecum sit in perditionem*.

Ambitio
spinoza.

o Ioa 5. 44.
Fidei nouer
ca.

Reg. 31. ex
Breuioribus

Tyrannis.

24. Reg. 11.

b Iudic. 9. 5.
24.

Præsentio-
nes.
c 2. Reg. 15.
5.

Munera.

d AB. 8. 1.

Violentia de-
sentio.

1. Reg. 10.

22.

2. Reg. 12.

26.

g Apoc. 6. 8.
Demon pri-
us magnos
sternit.

Duo Idola
Superbo-
rum.

h Job. 31. 26.

Li. 32. Mor.
cap. 6.

Lib. 5. de Ci-
uit. Dei c. 12.
Romanorū
ambitio.

sonem: quoniam donum DEI existimasti pecunia possideri. Imò etiam inligat
idem Satanás, ad media abominanda adhibenda, ad hanc excellentiam
conseruandam, licet bono medio ad illas ascenderint. Nam superbia &
ambitio etiam inuadunt honorem & dignitatem, quam DEVS dignis de-
tulit: postea tamen culpa sua superbientes, indignos se faciunt eadem di-
gnitate: quam ne perdant: tot ipsi admittunt scelera, atque alij, vt eandem
obrineant. Cuius rei aptum habemus exemplum in e Saule, fugiente, &
abscondente se, ne regnum sibi à Deo delatum acceptaret: postquam tamen
illud accepit, adeò fuit mutatus ad illud conseruandum, vt crudeliter per-
sequeretur Dauidem, veritus, ne is regno ipsum spoliaret. Et eodem mo-
do f Jeroboam quamuis monitus fuit à Propheta, quod esset futurus Rex
decem tribuum Israel, postea tamen politica ratione status, vt regnum
suum sibi & filijs, ac successoribus suis conseruaret, noluit permittere, vt
subditi ascenderent ad templum in Hierusalem vt offerrent Deo sacrificia: ne
afficerentur ad Reges Iuda, ipsius hostes: Sed erexit duo idola aurea, quorum
alterum posuit in Bethel, alterum in Dan. Dixitque populo: ne ultra ascendite
in Hierusalem. Hi sunt Dii vestri, qui eduxerunt vos ex Aegypto: Hos debetis
adorare: & ita illi fecerunt, Quibus coloribus magis ad viuum depin-
gi potuit horrendum bellum, quod Satanás mouet contra DEVM, & con-
tra populum iustorum? ô ferocem tentatorem! qui in equo pallido qua-
tuor mundi partes deuastat. Siquidem per Principem quendam superbum
& ambitiosum, integrum regnum deijcis in tuas idololatrias! sed quomo-
do hoc facis? primum Satanás ipse aggreditur, & prosternit Principes, po-
tentes, vt Dona, quæ Dei sunt, sibi ipsis attribuant; & eisdem bellum illi
moueant, erigendo duo aurea idola, quæ adorent, Alterum honoris & ina-
nis gloriæ: quia cupiunt se adorari, laudari, & in veneratione esse ab omni-
bus presentibus: Alterum gloriæ & fame: quia desiderant, nomen & fa-
mam suam etiam ad absentes volare, & in filijs, ac successoribus suis in se-
cula futura dilatari. Hi sunt Sol & Luna, quos tanquam Deos adorant. De
quibus dixit sanctus Job: h Si vidi Solem, cum fugeret, & Lunam incedentem
clare. Nam, vt sanctus Gregorius exponit: hi homines mundani intencio-
nem suam collocant in sole gloriæ, & vani honoris; & in Luna fame; & in
claro nomine inter homines: hic enim est vltimus illorum finis. & ad eum
dirigunt quidquid dicunt, faciunt, aut patiuntur. Quemadmodum perpendit
S. Augustinus fecisse Romanos: qui omnia bella & facinora præclare gesta,
faciebant cum honoris & gloriæ cupiditate. Hanc inquit, ardentem amarunt;
propter eam viuere cupiebant; nec timebant mori: iudicâtes quod etiam
si morerentur supererat tamen viua fama apud homines.

S E D quid mysterij in eo latet, quòd Jeroboam duo illa idola in duobus

monti-

montibus & locis valdè edidis collocauerit: altero nomine *Bethel*, quod significat *domum DEI*; altero in *Dan*, quod *iudicium* significat: hac enim ratione indicat, superbiam & ambitionem erigere hæc idola in vtraque *Repub. Ecclesiastica & Seculari*: in filiis scilicet *Ecclesia*, qui de virtutibus, rebusque spiritualibus agunt; & in filiis huius *seculi*, qui de gubernatione & negotijs temporalibus. Nam etiam *Satanas* conatur idolum erigere honoris & gloriæ in monte *Bethel*: impellens ad ambitiosè desideranda magnalia domus *DEI*; suasque excellentias in ea collocandas. Subuertendo hac ratione ipsos *Ecclesiasticos*, & *Religiosos*, qui aditum huiusmodi ambitionibus præbent. Et eo prætextu, quod domus *DEI* debeat esse in honore, & similiter eius officia: expellunt, quod in ipsis est, ab ea ipsammet *DEVM*, & diuinam eius gloriam: in cuius locum substituunt idolum mundanæ gloriæ: & cum deberent sanctam hanc domum, eiusque ministeria ac dignitates claris virtutibus exornare: ornant, vt *S. Bernardus* ait, pretiosis vestibis, & apparatu famulorum & equorum; alijsque pompis mundanis: obliuioni tradentes opera pia. Quid igitur dicemus de iudicibus, gubernatoribus, & alijs Principibus: qui idolum suum in *Dan* collocant, hoc est in iudicio: optantes ad hæc officia ascendere, aut in eis se conseruare, titulo & prætextu faciendi iudicium & iustitiam: sed in omnibus, quæ faciunt, aut iudicant, idolum ponunt *inanis honoris*: quærendo eum primo loco eiusque occasionem iustitiam conculcando, cum eam exequi non possunt, absque inanis honoris sui detrimento.

QUANDO autem *Satanas* Principes, & magnates sibi deuicit, facile ex ipsorum malo exemplo tentat, vincitque *minores*: vt & hi sicut illi idola illa adorent. Siquidem, vt *Sapiens* dixit: *Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis rector est ciuitatis, tales & habitantes in ea.* Et cum prius *DEVM* solum adorabant, & ad sanctum *Ecclesie* montem ascendebant, vt sacrificia iustitiæ & laudis ei offerrent: nunc non agunt nisi de conscendendis montibus *superbia*, & ambitionis, vt suis idolis sacrificia offerant. Quorum proprietates *S. Basilus* depingit, dicens: qui huius vitij sunt captiui, sunt inuidi, tumultuosi, calumniatores, adulatores, inimiles, quando non expedit, parci, sexcentis alijs vitijs ac perturbationibus implicati. *Inuidi* iis, qui illos in honore præcedunt: Sicut & *Cain* inuidit fratri suo *Abel*: & filii *Iacob*, fratri suo *Ioseph*: ex quo ingentes ortæ sunt dissensiones. Ambitiosi enim etiam sunt *tumultuosi*, conculcantes pacem, tam cum socijs, quam cum reliquis: solum vt eos præcedant. quemadmodum n. filii *Zebedæi*, desiderantes primas sedes in regno *Cristi* turbauerunt reliquos discipulos. Et quotidie videmus innumera inter eos scâdala propter locum eminentiorè, aut titulos, & cognominia quibus sint com-

pellandi;

Ecclesiasticorum gloria vanæ.

Epist. 48.

Secularium inanis honoris.

Diuitijs magnis cadunt minores.

1 Eccl. 10. 2.

Superborum proprietates.

De constitutionib. monastic. c. 10. inuidi.

1 Gen. 4. 1. 1 cap. 37. 4.

Tumultuosi.

in Mar. 10. 24.

Calumniatores.

a Luc. 11. 15.

Adulatores.

o Matt. 22.

16.

Fide humi-

les.

S. Tho. 3. p. 9.

4. a. 4. ad 3.

Li. 4. in Lu-

can.

S. Bern. epiff.

126.

p Ester. 5. 13.

Superbia

lylva pecca-

torum.

Li. 24. Mor.

cap. vli.

pellandi; & propter verba in salutationibus usurpanda. Sunt *calumniatores*, & accusatores reliquorum; ut illos contempnibiles reddant; quo ipsi maneant excelliores. Iudicantes temere ipsorum dicta & facta: & de eisdem murmurantes, quemadmodum n̄ *Pharisæi* ab ambitione raptati *calumniabantur* verba & opera *Saluatoris*: ut illius opinionem imminuerent, & maiore ipsi ex eo acquirerent. Sunt *adulatores* laudantes nimium alios, ut ipsi ab eis laudentur; & honore afficientes, ut & ipsi afficiantur, texentes his adulationibus fraudem aliquam, ad sua vota consequenda. Quemadmodum *Herodiani* adulabantur Christo D. N. ut ab eo extorquerent, quid de *censo* *Imperatori* reddendo sentiret. Sunt *humiles*, quando non expedit: cum facerent de se aliqua mala ut alij dicant bona: & ita se humiliant, cum vident, se propterea humiles habendos: ut hac humiliationis esca, honorem consequantur; aut subiiciendo se minoribus, quando eorum suffragio possunt maiores euadere: ut cathedram obtinere, aut dignitatem ad quam aspirant. Imò, ut S. Ambrosius bene perpendit, aliquando sese humiliant & abijciunt coram ipso *Dæmone*, ut ab eo gloriam huius mundi obtineant. Ac propterea sunt abiecti tanquam mancipia omnium hominum, à quibus aliquid honoris accipere possunt; aut timent posse sibi noceri: & quemadmodum hi sunt innumeri, valdeque inconstantes tanquam fluctus maris: ita sunt innumeri fluctus curarum & anxietatum, quas in suis cordibus sustinent, & vel vnicus qui illos contemnat plus potest illos affligere, quam mille, qui illis deferunt, ad illos consolandos. Quemadmodum de seipso factus est superbus ille p̄ *Aman* dicens: cum hac omnia habeam (quod scilicet ab omnibus & à Rege & Regina in honore haberetur) nihil me habere puto, quâdâm videri *Mardocheum* Iudæum, nullum mihi deferentem honorè. Denique S. *Gregorius* concludit, neminem posse numerare peccata, quæ imperandi essent ambitio: nam cum superbia sit generalis omnium vitiorum Dux, omnia conuocat, ut suorum ambitiosorum votorum compos fiat.

§. III. Remedia contra has tentationes.

I.

HÆc sunt peccata damnaque superbiae & ambitionis: ex quibus licet arma sumere ad bellum contra eam ineundum, & victoriam de ea reportandam. Nam quomodo eam nō oderis, si attentius equi eius pallorem aspicias; & nomen tentatoris, quod est mors; & pedisse qui famuli, qui est infernus; perpende, quantam stragem in anima faciat; turbationes & afflictiones, quas adfert in vita; angustias, & anxietates, in quas conijciem hora mortis; & tormenta, quæ te expectant in inferno, in societate tentatoris, te ad hoc vitium prouocantis: & ita non negliges, illum odisse, ac respicere conantem te totum perdere. Descende consideratione ad eos aspiciendos, quos mors iam deuorauit; & statum, quem habent in sepulchro: & ad

uertes